

1 maj på Revolutionstorget

Text & bild • Zoltan Tiroler

Så stod vi då där på Plaza de la Revolución, Revolutionstorget, denna tidiga söndagsmorgon. Vi hade i mörkret kryssat oss fram bland bussar, lastbilar, bilar, fotgängare i massor, avstängda gator, omdirigeringar. Hela Havanna verkade vara i rörelse. Men nu var vi framme vid jättestatyn av landsfadern José Martí. Som företrädare för Svensk-Kubanska Föreningen hade vi fått inbjudningskort till hedersläktaren tillsammans med tusentals andra gäster. Vi placerade oss längst ner, närmast torget där folk sedan vällde in och spanade uppåt läktaren.

Innan hettan blir för stark

Det var en vacker gryning och temperaturen behaglig. Manifestationer börjar tidigt för att slippa hettan mitt på dagen. Byggnaderna runt torget pryddes av flaggor och banderoller. En fasad har nyligen smyckats med en relief på den folkkäre Camilo Cienfuegos och matchar den kända Che-reliefen på byggnaden intill. Läktaren var nu full med både kubanska höjdare och utländska gäster. På håll såg vi täten av demonstrationståget väntande. När det gäller politiska manifestationer är kubanerna punktliga. Musikkår och kör på läktaren stämde upp nationalsången och sedan drog det igång.

Tåget närmade sig. Första ledet med kanske 100 ungdomar i bredd bar en jättelik banderoll över hela den 8-filiga vägbredden: "Socialismen är och förblir hoppet." För en Kubavän och socialist var det en i det närmaste en andlig upplevelse att se banderollen, med hundratusentals skrattande och vinkande demonstranter bakom, närma sig.

Hög stämning hela vägen

Sedan vällde de fram som en flodvåg. Tätt, tätt, tätt över hela den breda esplanaden i arbetskläder eller civilt, vårdpersonal, arbetare, hotellpersonal, gatusopare stolt viftande med sina sopkvastar. En del med snygga tryckta banderoller, andra med handtextade egna skyltar. En del angav arbetsplatsen, en del var korta "Leve Fidel, Leve Raúl", andra längre med uppmaningar till Obama att frige de 5 kubanerna från USAs fängelser. Någon hade textat på en kartongbit: "enhet, beslutsamhet, seger". "Ungdomarna kommer inte att svika", stod det på en annan. Segern över USA vid Grisbukten 50 år tidigare fick sina plakat liksom utropandet av den socialistiska revolutionen.

Med barn på axlarna

Alla åldrar, alla färger, alla kategorier. Med läktaren utvecklades ett samspel när tåget gick, dansade, trippade, hoppade och gungade förbi. Ibland ropade de slagord som vi stämde in i, ibland tvärtom och ibland blev det en dialog. Många stannade och gjorde tummen upp, höjde en knuten näve eller gjorde V-tecken när de såg att vi fotograferade. Hela tiden rörde sig massan lugnt framåt. Det var rena folkfesten, stämningen var bedövande hög. Brödskrivarna i DN, SvD o.s.v. som påstår att folk är utkommenderade

kan ljuga ostraffat då de vet att de flesta av deras läsare inte haft chansen att vara med. Den som varit med tvivlar inte en sekund på att folk går med för att visa sitt stöd för landets självständighet, regering och socialism.

Från läktaren hälsades demonstranterna också av musikkår och kör. Mot slutet av tåget var det lite mer utrymme och ett gäng ungdomar med röda fanor kom joggande förbi. Tjusigt. Solen hade hunnit högt på himlen, temperaturen stigit rejält och sedan var det slut. Vi gick mot centrum för att få något att dricka och smälta morgonens starka upplevelse.

